

पतिवधपरिलुप्तलोलकेशीर्नयनजलापहृताञ्जनौ
ष्ठरागाः । कुरु रिपुवनिता जहीहि शोकं क्व च शरणं
जगतां भवान् क्व मोहः ॥ आशीः ॥ ७१ ॥

ज०म०

पतीत्यादि । पतिवधेन परिलुप्ताभ्रष्टालोलाः केशायासां
रिपुवनितानां नयनजलेनाश्रुणा अपहृतमञ्जनमोष्ठरागस्य
यासान्ताः मन्दोदरीप्रभृतीः कुरु शोकं जहीहीत्याशंसे किं क्व
भवान् जगतां शरणमाश्रयः क्व च मोहइति आशीरिति दृष्ट्या
शंसनात् तथाचोक्तं आशीरिति च केषाञ्चिदलङ्कारतया मता ।
सौहृदस्य विरोधोक्तौ प्रयोगोऽस्याश्च तद्यथेति ॥ ७१ ॥

भ०

पतीत्यादि । किं जगादेत्याह रिपोरावणस्य वनिताः स्त्रियः
पतिवधात् परिलुप्ताभ्रष्टालोलाश्चलाः केशायासां नयनज
लेनापहृतमञ्जनमोष्ठरागस्य यासां तथाविधाः कुरु शोकं जही
हि त्यज इत्याशंसे यतो जगतां शरणं रक्षिता भवान् क्व मोहस्य
क्व वा असम्भावनायां क्वदयं । आशीरिति दृष्टार्थाशंसनात् तथा
चोक्तं आशीर्नामाभिलषिते वस्तुन्याशंसनं यथेति अन्यत्रापि
आशीरिति च केषाञ्चिदलङ्कारतया मता । सौहृदस्याविरो
धोक्तौ प्रयोगोऽस्याश्च तादृशइति ॥ ७१ ॥

अधिगतमहिमामनुष्यलोके वत सुतरामवसीदति
प्रमादी । गजपतिरुरुशैलशृङ्गवर्मा गुरुरवमज्जति
पङ्कभाङ्गदारु ॥ हेतुः ॥ ७२ ॥